

▲ 4883

H Á G Á D Á

H Á B O N I M

P Ě S Z Á C H 1948.

A 4883

Urszagos Rabbikepzo - Zsidó Szociális Könyvtár

P É S Z A C H .

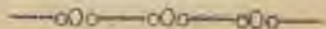
Pészach van! Egy nép évezredek során megőrzi a rabszolgaságból való felszabadulása napjának emlékét. Az erőszak, az inqisició, a pogromok és az elnyomatás utvesztőiben is szívében hordozza a vágyakozást a szabadság után.

És kinyilvánítja ezt egész népében, nem kerül el egy lelket, egy ~~magány~~, ~~nincstelen~~ lelket sem, Izráélben. Apáról fiura, nemzedékről nemzedékre száll az egyiptomi kivonulás története, valósággal személyes emlékként, amely el nem halványul és színét nem veszti.

Minden nemzedékben köteles az ember úgy látni magát, mintha ő vonult volna ki Egyiptomból. Nincsen magasabb fokú és magasztosabb történelmi felismerés és nincs szebb példája az egyénnek a közösséggel való azonosítására, mint ez az ősrégi parancsolat. Nem ismerek egy irodalmi alkotást sem, mely jobban nevelne a rabszolgaság gyűlöletére és a szabadság szeretetére, mint az elnyomatás és az egyiptomi kivonulás története. Nem ismerek régebbi emléket, mely ennyire a jövő felé mutatna és ennyire a jelenünk lenne.

Milyen mély szabadságvágy rejlett a mi népünk lelke mélyén, ha képes volt élete tava-
szán ilyen zseniális művet alkotni és tovább adni azt nemzedékről, nemzedékre.

/ Berl Katzenelson./

E hónap számotokra a hónapok feje. Első az év hónapjai közül. A tavasz hava. És a tavasz hónapjának tizennegyedik napján Pészach napja van - szabadságunk ünnepe.

Mert ime a tél elmult, az eső elmult, elment.

Virágok nyílnak a földön és az éneklésnek ideje itt van.

Gerlice szava hallatszik a földünkön. A fügefa érleli első gyümölcsöt és a szőlők virágzásban vannak és jó illatot árasztanak.

Enek: Vöhitifu vöhitifu hehárím ászisz,
 Vöhitifu vöhitifu hehárím ászisz,
 Vöchol hágváhot titmogágná.
 Vöchol hágváhot titmogágná.
 / A hegyek musttól csepegnenek és a halmok pedig megáradnak./

—oOo—oOo—oOo—

Uram, ki tavaszi palástba burkolod a földet
Melyhez szépségben nincs hozzá fogható,
Ki virágot csókolysz a rétek zöld fűvére,
És muzsikával töltöd meg az erdők néma csendjét.

Hangok szállanak felém: vess el bennünk
arany kalásszá érünk.

S kicsiny gyermek jön majd hozzád buzavirágot szedni - és szegény vándor hajtásod-
ból csillapítja éhségét.

Szántó szánts. vető vess, a sziv barázdájába - és jertek szántóvetők a közelgő ara-
tőünnepre.

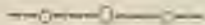
Ének: Házorim dágán bászadot.....

A tavasz hónapjában, a hó tizenötödik napján lerázta magáról a zsidó nép a rabszol-
gaság igáját és szabaddá lett. Szabaddá lett, hogy mint független nép térjen vissza
országába, és dallal ajkán művelje földjét és takarítsa be termését.

Ha láchmá ánjá di áchálu ávhátáná boára dömicrájim. Kol difahin jéjtél vójéchol, kol
dicrich jéjtél vójifszách. Hásátá háchá, lösáná hábá böará döJiszráél. Hásátá ávdéj
lösáná hábá bönéj chorim.

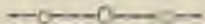
Ez a sanyarúság kenyere, melyet őseink Egyiptomban ettek. Aki éhezik, jöjjön és e-
gyek velünk; kinek szüksége van jöjjön és ünnepelje velünk a pászka ünnepét. Az i-
dén mégitt, jövőre Izráél országában. Az idén még szolgaságban, jövőre szabadságban.

ÁVÁDIM HÁJINU löPáro böMícrájim. Rabszolgák voltunk Fáráónál Egyiptomban. De az Örökkévaló, a mi Istenünk, kivezetett bennünket onnan, erős kézzel és kinyujtott karral. Ha ki nem vezette volna őseinket Egyiptomból ugy még mi is és a mi fiaink is szolgálai volnának Fáráónak Egyiptomban.

/ Ének /. Ávádím hájínu, hájínu. Átá bnéj chorin, bnéj chorin.

/ Rabszolgák voltunk, most szabadok vagyunk. /

MOST PEDIG KELJ FEL és menj Egyiptomba az elnyomottakhoz és a sanyarogatottakhoz.

És mond meg neki, hogy rabszolgák ők - és nem fogják megérteni;

hogy nyomorultak ők - és nem fognak tudni róla;

hogy nagy a nyomoruk és nagyok a fájdalmaik és

szörnyü az elnyomatásuk - és ők nem fogják elhinni.

De te nyisd fel szemüket erős kézzel, hogy lássák teljes elnyomatásukat és teljes nyomorukat - és váltsd meg őket.

És sokan mennek majd utánad testvéreid közül, akiket nem ismertél és aki nem ismer-
tek téged, köröskörül az egész népből, melynek rossz és keserü a sorsa követni
fognak.

És te légy atyja a nagy embertömegnek és feje törzseinek és teremts
a féregből - EMBERT !
az emberből - NÉPET !
és a homok porából - ORSZÁGOT !

--o--o--o--

/ Ének /. Hájom átem, átem jocim, jocim bőchodés hááviv.
/ Ma kivonultok a tavasz hónapjában. /

--o--o--o--

ÉS ELINDULÁNAK Izráél fiai Rámszeszből Szukothba, mintegy hatszázezren, gyalog,
csupán férfiak, gyerekek nélkül. Négyszázharminc esztendő vala lakásuk ideje a
szolgaságban, Egyiptomban. És lón a négyszázharminc esztendő végén, lón pedig ugyan
azon a napon, hogy az Urnak serege kijöve Egyiptornak földjéről.
Az Ur tiszteletére rendelt éjszaka ez, a melyen kihozta őket Egyiptom földjéről.
Az Ur tiszteletére rendelt éjszaka Izráéel minden fiai előtt nemzetségről,
nemzetségre.

—oO—oO—oO—

Lánc füződik,
 Lánc fonódik,
 láng a lángról
 szikrát hódít,
 száll a szikra
 ágról ágra,
 vén apáról a fiára.
 ...Fonódik a lánc...

Igy nem szakad,
 így megmarad,
 tóra-ünnep éjszakától,
 másszadá-ünnep éjszakáig,
 így nem szakad,
 így megmarad,
 így marad a lánc...

Jrcr ősök egyik kézzel
 tartották a széfer tóráát,
 másik kézzel, erős kézzel,
 kora vállat megragadták, tovább tarták,
 hősök adták újabb hősnek: így akarták

Apák táncát tovább ropjuk
 és a tüzet el nem oltjuk.
 Tartjuk a kört egyik kézzel,
 és a multból, könnyes multból
 ha akarjuk - mi sem vész el.

Lehunyt szemmel hogyha jártak
 esodás mélység nyílt alattuk,
 kinyílt szemmel, hogyha ropták
 a gódoán szólt a szavuk:

nem rabolhatják el tőlünk!
Nem fognak birni velünk!
Fejeinkkel fogjuk széttörni a vas-zárákat!
Bárki is legyen üldözőnk,
A rablás és az erőszak vandáljai,
vagy a "civilizáció" képviselői
nem fognak minket megadásra kényszeríteni.
Elesett hőseink holttesteink által,
szívünk vérével,
hitünk fényével,
utolsó erőnkkel
fogjuk szétzúzni a gátakat!
Szétzuzzuk őket és alijázni fogunk.

/ Berl Katznelson./

---oOo---oOo---oOo---

Csupa vér a világ, csupa seb,
csupa tályog,
sirok fakadoznak a léptek alatt:
mi megyünk csak előre, -lebirt akadályok
jelzik seregünket, amerre halad.
Örök utkeresők, visz a végzet előre,
mint hogyha anyánk repeső szava hina,
keletre, keletre,
kadima, kadima!

Mentünk mi előre, mi álmokat élők,
egyedül, míg az ut nehezebbje fogyott:
oh bélyegesek, mieink, csatafélők,
már jertek!- a cél közelünkben ragyog!
Van már csodaföld, ahol utol sose érhet
Európa ostora, gyalázata, kinja:
keletre, keletre,
kadima, kadima!

És kishitőség, ami most szomorúság,
ránk nézzen a gyáva, ki várni akar:
zélota fejünk ragyogón koszoruzzák
minden, ami csak hit, erő s diadal.
Vár őshaza ránk,
szeretőbb szívü,mint ez
s már mostan odáig az ut röge sima:
keletre, keletre,
kádima. kádima!

Csupa vér a világ, menekülni belőle
hát gyűjtsetek emberek egyszer erőt!
A sirkövek utja vezessen előre
s mi: uttalanokban az Utkeresők.
Már csendül az élet, az uj, diadalmas
s mint hogyha anyánk repeső szava hina
keletre, keletre,
kadima, kadima!

/ Gierzkalai János./

VAN A VILÁGON egy alija, melyet "illegálisnak" neveznek. Ezen a legális világon, minden törvényes. Törvényes kormányok, törvényes hódítások, törvényes szerződések, törvényesen megszegett szerződések. Csak a zsidók alijája, mely az egyiptomi kétezredéves mandátumon nyugszik,- csak az nem törvényes.

Milyen emigráció lehet törvényes ebben a világban, ha a mi alijánk illegális? És milyen törvények lehetnek érvényesek, ha a zsidók élethez való joga törvénytelen? Az illegális alijának különös feladata van a mi háborunkban. Ha megkérdézem magamtól, hogy ki vivja ma a zsidó nép harcát, ugy azt felelem: a tengereken hordják Izráél zászlaját. A zászlóvivők fogják megakadályozni azt, hogy az Ország kapui bezáruljanak. Nem fogják nyugton hagyni a világ belkiismeretét, nem fogják engedni, hogy Bevin ur megvalósítsa Fehér Könyvét. A máápil halad a csata élén s mindannyian kötelesek... gyunk nyomában haladni. A zsidók joga Erebe alijázni, nem függ az angolok vagy az arabok beleegyezésétől. Ez a mi alapvető jogunk és csak az erőszak kísérli meg ezt elvenni tőlünk.

Berl./

---oOo---oOo---oOo---

/ Ének:/ Ánu nihje hárisnim.....

A VÉGTELEN tengereken apró bárkák és hajók viszik Izráél fiait az Igéret Földje re- felé. ~~Európából, Ázsiából~~ és Afrika partjairól egymás után indulnak el a megváltást hozó hajók. Kormányosaik és tengerészeik mind testvérek, kik Erecből és Amerikából jöttek sokat szenvedett testvéreik segítségére. S a hajók szárnyán száll Erecbe az új ember, a megújodott, felszabadult zsidó ember, a CHALUC.

---oOo---oOo---oOo---

Az ut köve csattog,
szikrázva alattok,
ugy mennek előre
az uttörők.

Feszülnek a mellek,
izzó a lehelet.
tűz csap ki belőle,
haj chalucok, haj chalucok....

Mindegyike vállán,
ásó, kapa, csákány,
egy szent ütemet ver:
a chalucok!
Csákány, kapa, ásó,
sziklákat igázó,
honfoglaló fegyver,
haj chalucok, haj chalucok....

Mert még sose látott,
szent Álomországot
hóditani mennek,
az uttörők.

Országot a népnek,
a gyökérje kitépett,
a földjetelennek,
haj chalucok haj chalucok....

Aldott legyen ágyék,
termő ami vágy ég
és bennetek lobban,
haj chalucok!
Kalász magot ontson
és tej fakadozzon
a lábnyomotokban,
haj chalucok, haj chalucok....

---oOo---oOo---oOo---

MOZGÁLMUNK egyik jellemző sajáttsága az uttörő szellem, mely nem proklamációkban és tüntetésekben nyilvánul, hanem aktuális cselekedetekben és misszióink teljesítésében. Ez az uttörő szellem magában foglalja az zsidó erő kikristályosodását, sejtet sejt mellett. Azt jelenti ez, hogy téglát téglára rakva építsük fel nemzeti strukturánkat. Jelenti a munkásság erejének kristályosodását a munkásmozgalom, a telepítés és a kulturális haladás útján. Elsősorban önmagunkkal szemben állítottunk fel mindenkor követeléseket. Soha nem vetettük meg e közben az aprólékos feladatokat és nem féltünk hozzányulni a nagyokhoz. Mindenkor igazi jellege szerint értékeltük

missziókat. Soha nem vakittattuk el magunkat a nehézségektől. Tisztán láttuk a magunk életét, Hitler és az utóbbi évek szörnyiségei előtt is: láttuk, hogy nem egyéb, mint állandó küzdelem. Mert a bajok és gondok gyermekei vagyunk, mindig résen kell lennünk a cél felé vívó harcban, Ez az állandó harci készenlét a chaluciut - és ez az, amelyet mi uttörő erőfeszítésnek nevezünk.

/ D. Ben Gurion./

---oOo---oOo---oOo---

/ Ének: / Bánu bli kol

S mintha megelevennének Jöchezkél próféciai, megszületik az új nép, élén a chaluci táborral:

" LŐN ÉN RAJTAM az Ur keze és kivitt engem az Ur és letett egy völgy közepébe, mely csontokkal volt tele. S körülvezetett azok mellett és ime felette sok vala a völgy színén és igen szárazak vala. És szólt hozzám: Embernek fia!- vajjon megélednek-e ezek a tetemek? És mondám: Te tudod Uram. És szólt: Prófétáld e tetemek felett és mondjad nékik: Ti megszáradt tetemek, halljátok meg az Ur szavát! - Így szól az Ur ezekhez a tetemekhez: Ime, én bocsájtok belétek lelket, hogy megéledjete. És adok rátok inakat, és hozok rátok húst és bőrrrel beborítlak titeket és adok belétek lelket, hogy -- megéledjete! -

És én prófétálék, mint parancsola vala. És mikor prófétálék, lón nagy zugás és zör-gés és egybeforrtak a tetemek. És láttam, hogy ime, inak valának rajtuk, és hus nőtt és felől bőr borította be őket. De lélek nem vala bennök.

És monda nékem: Prófétálj a léleknek, prófétálj ember fia, és mondd a léleknek: Ezt mondja az Ur: A négy szelek felől jöjj elő te lélek és lehelj ezekbe a megölettekbe, hogy megéledjenek!

És prófétálék, amint parancsolta. És beléjök ment a lélek és megéledtek és lábaikra álltak és lón egy hatalmas sereg.

És szolt hozzám: Ember fia, ezek a tetemek Izráél egész háza. Ime ezt mondják: Elszá-radunk, elvész a mi reménységünk, kivágattatunk. - Ennek okáért prófétálj és mondjad nekik: Így szól az Ur: Ime én megnyitom sirjaitokat és kihozlak titeket a ti sirjai-tokból s beviszlek titeket Izráél földjére. És adom lelketem belétek, hogy megéledje-tek és leteszlek titeket a ti földetekre, és megtudjátok, hogy én szoltam, - és meg-cselekedtem."

---oOo---oOo---oOo---

DOLGOZNI ÉS ÉPÍTENI, alkotni és termelni mentek Izrael tömegei Erec Jisráélba. De mindig akadtak ellenségek, kiknek érdekében állott megakadályozni építő és alkotó munkájukat. Fegyverrel a kézben kellett megvédeniök életüket és vagyonukat.

/ Ének: / Oudin ánáchnu bámisneret....

MÉG HA TIZSZER ennyi ideig is tart a küzdelem, még ha újabb áldozatokat is követel, még ha alkotásunk még nagyobb részét is fogja elpusztítani - hát akkor nem állunk helyt? Mögöttünk szolgálat és elfajzás. Előttünk lázadás és függetlenség. Ez a küzdelem.

Meddig? - így kérditek,

Meddig? - Mig szétzuzzuk az ellenség erejét!

És meddig leszünk kitéve új támadások veszélyének? - így kérdik.

Meddig? - Mig Izráél erői saját országában már eleve bukásra nem ítéli az ellenség minden támadását, bárhonnán is jöjjön. Mig a legolszántabb és legbátrabb az ellenség táborában, az ellenségek összes táborában, bárhol is legyenek, tudni fogja: Semmilyen eszközzel nem lehet megtörni Izráél erejét saját földjén, mert vele az élet törvénye, vele az élet igazsága, és nincs más ut, mint békében élni vele.

Ez a harc értelme.

/ Ének: / Bájor, bá jor nekém.....

EGYMÁST KÖVETTEK a zavargások, egymás után értek a csapások. Egyedül, magunkra hagyva álltunk a küzdelemben.

"Orientációnk önmagunkban rejlik. Tudjuk, hogy rajtunk kívül egy nagy világ van. Tudjuk, hogy ebben a világban vannak erők, melyek le akarnak bennünket gyűrni és vannak olyanok is, melyek segíteni akarnak nekünk. Folytatjuk a harcot az előbbiekkel és igyekszünk ápolni a kapcsolatokat az utóbbiakkal. De munkánk leglényegesebb részét változatlanul abban látjuk, hogy növeljük saját erőnket, a munkásmozgalomban, a telepítésben, a kulturális fejlődésben és az önvédelemben. Ez cionista utunk igazi lényege, és ez a lényege szocialista utunknak is. Elutasítjuk, - mindig is elutasítottuk - az asszimiláns zsidók álláspontját, akik azt mondják, hogy nem jelentünk semmit és erőnk sem jelent semmit. Talán jobban tudatában vagyunk gyengeségünknek, politikai és gazdasági alárendeltségünknek, mint a zsidó nép bármely csoportja. Valóban soha nem állítottuk, hogy megvalósíthatjuk a magunk elé tűzött célt, míg nem analizáltuk minden részletében a krónikus gyengeséget, melyben népünk szenved. De ugyanakkor tudjuk azt is, hogy nekünk van egy bizonyos súlyunk. Mint cionista ...

degenerációhoz vezető balsorsot és katasztrófát, új élet és alkotó tevékenység forrásává átváltoztatni. Ez a mi cionista utunk alapja: átváltoztatni az elnyeléssel fenyegető bajt erőforrássá és a nemzeti ujjászületés motívumává.

Ez egyttal a szociálista feladatunk is. Átváltoztatni az elnyomást a munkások ön-felszabadításának tényezőjévé."

/ D. Ben Gurion./

---oOo---oOo---oOo---

Mötulától le a Negev legdélibb vidékéig folyik a küzdelem. Gideonok és Makkabeusok, Hommel védői és Trumpeldorok napjai elevenedne meg. Minden nap új meg új tanutétele a zsidó erőnek, a zsidó hősiességnek.

" TANUSKODNAK ezek a napok a zsidó nép fiairól, akik helytálltak, esküvel a szívében: " NEM HÁTRÁLUNK !" Tanuskodnak az emberekről, kik hősiiesen viselték gyászukat, akik saját kezeikkel tenették el halottaikat, - és karjuk nem hagyott fel az építés munkájával. Tanuskodnak az életről, a munkáról és építésről, minden pusztító veszéllyel szemben. Tanuskodnak az alkotás erőfeszítéseiről, melyek nem szüntek meg, sőt időnként még hatalmasabbak lettek, a leshelyekről kilőtt golyók süvítése közben és a füstölő égbelt alatt. Tanuskodnak az ostromlottak hősiességéről, akik a betörés és veszély helyeire siettek, de mégis féltve a tiszta vért, ne hogy kiomolják; a zászló

tisztaságát, nehogy bemocskolják és Izráél tömegeinek sorsát szerte a világon eskiknek megváltásáért állják a golyó és bombazápot. Tanuskodnak a tisztalelkű és tisztaszemű megfigyelőről, aki utat mutat a hadseregnek és vezéreinek és nem hagyja el megfigyelőtornyát, míg az össze nem dől. Tanuskodnak a nép hősiességéről, ami nem egyének kiemelkedése, hanem ott él az egész Jisuv szívében: a gyerekről, aki saját kezével dobja a tengerbe a pokolrépet, az utasról, aki saját kezével veszi ki a bombát a személyszállító autóból; az asszonyról, aki kiveszi részét az önvédelenéből; a soffórról, aki az országúton száguld; az öregről, aki az ó-város falait védi - és életét áldozza, hűsége váltságul."

/ Berl Katzenelson./

---oOo---oOo---oOo---

Fegyverbe! Előre! Feszüljön a vállunk!

Zugjon az ég dühe bár- mi feltörünk!

Ezer viharban! Mi feltörünk!

S ha az isteni kéz is elárul

s nem jönne segítve csatánkat -

váltsuk riadóra inánkat

és nélküle menjen harcba hadunk

hegytömböket zuzva parányi kövekké!

Szemünkbe a fegyveres elleneink hada tárul!

Halljátok!

A vad vihar is üvölti felénk: - Fe a harcra! -

Fegyverbe! Előre! Hegyek lecmlanak a porba lehullva!

- vagy szétesik, jaj, darabokra a hulla -

de feltörünk egyre

fel, fel a hegyre!

/Bialik./

---oOo---oOo---oOo---

/ Ének: / Mi száviv....

ÉS LEHET, hogy még soká fog tartani a harc és sokan fognak elesni. De nekünk nincs más kiutunk. Számunkra a Zsidó Állam létkérdés: Vagy meglesz a Zsidó Állam, vagy elbuktunk. És folytatni fogjuk a harcot. Minden erőnkkel és minden lelkesedéssel, utolsó lehelletünkig, utolsó vércsepjeinkeg. Mindaddig, míg el nem érjük céljainkat.

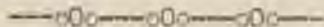
IME ÉN elhozom őket Észak földjéről és összegyűjtöm őket a világ széleiről és köztük lesz vak és béna, terhes és anya, és együtt fognak visszatérni tömegesen. Sirva jönnek

panaszokkal, - és én vezetem majd őket. Elviszen őket a folyók vizébe, és nem fognak rajta megbotlani. Akkor majd az öröm körtáncát fogja lejteni a hajadon, együtt a fiúk és az öregek és én gyászukat ujjongássá változom s megvigasztalom őket, és gyászukat örömmé teszem.

Íme jönnek majd napok és az arató a szántó nyomába lép s a szőlősajtóló a magvetőjébe és a hegyek mustot öntenek, az összes dombok megolvadnak és visszahozom az én népem, Izráél foglyait és felépítik az elhagyott városokat és betelepítik azokat és szőlőtöveket ültetnek és isszák borukat és kerteket ültetnek és eszik gyümölcsseit és beültetem őket földjükbe és nem szakítják ki többet őket földjükből.

Chászál szidur Pépszách köchilchátó, köchol iszpátó vöchukátó, kíáser záchinu löszádó-
otó, kén nizké lászotó.

L Ö S Á N Á H Á B Á Á B I J Ö R U S O L Á J I M H Á B N U J Á !

חבריט יקריט.

את ההגדה הזאת אננו מוסריט לכט.

כעתון העברי הראשון של פלוגתנו.

אנו רק תלמדי בית-ספר וגם אנו יודעים רק קצת עברית.

את ההגדה הזאת רק אנו עשינו ולכן ישנן ב שגי ות

על כן אנו מבקשים סליחה מכם.

אנו מקוים שאתם תשמעו את הקול העברי הזה

גם אתם תלמדו ותדברו בלשון עמינו:

בשט"פלוגת הצופיט"

צבי מוט.

הגיע החג. החגי הגדול לבני ישראל.

פסח זה תמיד היה לנו חג הגדולה כי אומרים שאלוהים גאל

את עמינו מעבדות מצרים.

פסח זה זמן חרותנו. המצב אז ועכשיו רוטה מאוד.

גם אז חייו בני ישראל בארצות אחרות גם אז חייו בעבדות כעכשיו.

אז הגיע להם המשיח בשם "משה" רבנו אשר גאל אותם מי סבלות המצריט.

בני עמינו גם עכשיו חיים בגולה רחוקים מארצנו כאז.

המשיח עוד פעם הגיע:

המשיח עכשיו לא איש אחד: מטיחנו עתה חלוצי העט.

כי הם גואלים את האין הבעבודות ובמלחמתם.

ומוצאים אנונו טבילת הגולה

עתה פסח באמת זמן חרותנו כי חלוצנו עובדים ולוחמים בעד חרות עמינו.
עכשיו גם יש לנו תפקיד עלינו לגאול ולהוציא את עמינו מהגולה הזאת.
בעד זה עלינו לעבוד ולחלחם בעד שיגיע זמן חרותנו.
הזקן ואמנו.

צופי "מלונת הצופים"

וג החרות.

כאשר הוצאו היהודים מארץ מצרים הם יצאו מבית-עבדים.
היהודים רצו בחרות.

כאשר "רומאנס" גרשו את היהודים מארצנו כבר היתה גלות
הם הלכו לכל העולם, כל הארצות היו הם לבדים.

והנה בין העם נערים והם עלו כי הם רצו לחיות בחרות.

ובמלחמה החילים היהודים מתו בעד חרות העולם הם היו גבורים של עם ישראל
ועכשיו היהודים רוצים מדינות משלהם והם עולים לארץ ולוחמים בעד ארצנו.

לחברי ההגנה מלחמה נגד הערבים ונגד האדוניים האנגליים.

לא תהיה עוד גלות אחת כי אנו עולים ואנו בונים את המדינה יהודית.
והפסח יהיה באמת חג החרות.

טש כהן :

מה נשתנה הלילה הזה?

זאת היגלה תמיד מערבי הפסח -
מה נשתנה הלילה הזה מכל הלילות
שבכל הלילות. כן גואלים חסך ומצה
בלילה הזה כלו מצה?
והתשובה.

עבדים היינו במצרים. כן .

עבדים היינו במצרים .

והחרי כן עוד עבדים היינו הרבה שנים רבות

עבדים היינו לכל העמים.

עבדים היינו ללעג ולקלס היינו בעיני כל אנשי העולם.

אלפיים שנה זה היה הגורל שלנו.

אבל לא היה ולא יהיה תמיד כך.

קמו בישראל גבורים וחלוצים אשר הם גואלואותם מי עבדותם.

ממשה רבנו עד מעפלי האניה 2 יציאת אירופה"

תמיד היו ויהיו ליש ראל גואלים .

עם העברי תמיד חכה את המשיח. המשיח הגיע .

משיחים הם כל חלוצי עמנו .

" המעוננים את אפרות ארצנו באשר הם שם."

בזה נשתנה הלילה הזה והימים ההם

מכל ימי ישראל כי ימנו אין עבודת
עתה אנו נלחמים בעד חרותינו.
זה הטובן החדש של שאלת מה נשתנה.

" עשרת טבות עכשו "

(6) קרן היסוד.	(1) הגנה.
(7) עליות.	(2) פלמח.
(8) י"א קבוץ בנגב.	(3) תרבות עברית
(9) כל קבוצים .	(4) הסתדרות.
(10) או"ם.	(5) ק. ק. ל.

אלה היו עשרת הטבות בן הוכר האנגליט והערכיט.
משה רבנו קטו עתה חלוצי עמנו, אשר גאלו
אם עמנו טידי הצוררי. החדשיט.

